

Formanden: Jeg minder medlemmerne om, at der er møde i salen.

Grünbaum: Hvis der ikke var denne forventning om, at der vil komme en anden dyrtidsportion, så var der i realiteten overhovedet ingen motivering for disse nye, store indgreb så kort tid efter, at dette folketing har vedtaget den finanslov, der skal være gældende for 1970-71. Der er stadig væk kun tale om en forventning om en anden dyrtidsportion, men vi må vel indrømme, at det er meget sandsynligt, at den kommer.

Heroverfor mener vi, at det meget stærkt på ny må fremhæves, at denne regerings økonomiminister gentagne gange har forsikret folketinget og befolkningen om — og det gjorde han også for ganske nylig, inden han rejste — at der ikke var behov for nogen yderligere stramning af finanspolitikken ud over den stramning, der allerede var gennemført — en meget stærk stramning, kan man tilføje. Dertil kommer jo, at denne forventning om en anden dyrtidsportion heller ikke er af ny dato. Der er ikke, siden økonomiministeren kom med disse udtalelser, sket noget som helst i relation til den anden dyrtidsportion, som kan forsvare, at man nu skifter holdning. Økonomiministeren var jo meget ivrig tidligere, når han forsikrede os om, at en yderligere stramning absolut ikke var nødvendig.

Derfor må vort spørgsmål i dag blive — vi har spurgt i udvalget, og vi vil spørge her igen: hvad er det i situationen, som gør det nødvendigt med en udskrivningsprocent på 91, som sammen med opkrævningen af et særligt bidrag til folkepensionen betyder, at man praktisk taget uændret opretholder de 95 pct. også for det kommende finansår 1971-72? Oven i dette skal man så have en momsforhøjelse på ca. 1.400 mill. kr. på årsbasis; i indeværende finansår kommer der jo godt 1 milliard kr. ind ved denne foranstaltning. Vi har forgæves under udvalgsarbejdet efterlyst en forklaring på, at man kommer med dette. Vi har ingen forklaring

fået. Der er nemlig ingen forklaring; i hvert fald er der ingen saglig forklaring.

Jeg er helt enig med økonomiministeren i, at vi her i landet har nogle mere langsigtede problemer — også alvorlige problemer — som må løses, og det var vel det, man sigtede mod med forslagene om en indefrysning af dyrtidsportionerne, og vi er da fra socialdemokratiet helt enige i, at der på et eller andet tidspunkt må gøres noget alvorligt ved dette. Men det gør man ikke ved at gennemføre en momsforhøjelse; det er noget helt andet, det drejer sig om.

Er situationen i virkeligheden den, at befolkningen nu igen af rent prestigemæssige grunde skal dænges til med nye skatte­stigninger? Jeg sagde det ved første behandling og vil gentage det: skal man nu straffes, fordi regeringen ikke kunne komme igennem med sine forslag om dyrtidsportionerne?

Der kan jo også være en anden forklaring. Forklaringen kan være den, at den momsforhøjelse, som man vil gennemføre nu oven i den meget stærke skattestigning for i år, i virkeligheden slet ikke sigter på i år, men på 1971-72 finansbudgettet. Det er der meget der tyder på, når man ser på den finansplan, som vi har fået forelagt i udvalget. Der er jo en stigning i udgifterne på lige ved 4 milliarder kr. fra 1970-71 til 1971-72. Kigger man lidt nærmere på tallene, så synes jeg i hvert fald, at det er interessant, at næsten 2 milliarder kr. af denne stigning skal dækkes ind ved den momsforhøjelse, der skal gennemføres nu, plus det særlige folkepensionsbidrag på den ene procent. Det er 1.350 mill. kr. fra momsen i 1971-72, altså omtrent 1.400 mill. kr., og det er godt 500 mill. kr. fra den ene procent i det særlige folkepensionsbidrag, altså 1.900 mill. kr. Er det i virkeligheden det, der ligger bagved, at man nu skal presse en momsforhøjelse igennem?

Når man ser på de tal, jeg her har nævnt, kan man ikke undgå at få en meget alvorlig mistanke om, at regeringen i virkeligheden benytter den nuværende krisepregede situation, som man jo selv har skabt med det slet forberedte forslag om dyrtidsportionen, til